

Prolog 2-1

opakování základů Prologu

%význam ... *rodic(X,Y)*. X=dite, Y=rodic

rodic(jan,dana).
rodic(jan,zdenek).
rodic(dana,jirina).
rodic(dana,antonin).
rodic(zdenek,marie).
rodic(zdenek,cestmir).
rodic(milos,jirina).
rodic(milos,antonin).
rodic(petr,jitka).
rodic(petr,milos).

muz(jan).
muz(zdenek).
muz(antonin).
muz(cestmir).
muz(milos).
muz(petr).

zena(dana).
zena(jirina).
zena(marie).
zena(jitka).

Pradodič:

prarodic(X,Y) :-
rodic(X,Z),
rodic(Z,Y).

příklad:

prarodic(X,Y). => X=jan,Y=jirina
 X=jan,Y=antonin
 X=jan,Y=marie
 X=jan,Y=cestmir
 X=petr,Y=jirina
 X=petr,Y=antonin

Babička:

babicka(X,Y) :-
prarodic(X,Y),
zena(Y).

příklad:

babicka(X,Y). => X=jan,Y=jirina
 X=jan,Y=marie
 X=petr,Y=jirina

Prolog 2-2

Bratr:

*bratr(X,Y) :-
sourozenec(X,Y),
muz(Y).*

příklad:

bratr(X,Y). => X=dana, Y=milos

Sestřenice:

*sestrenice(X,Y) :-
rodic(X,R),
sourozenec(R,S),
rodic(Y,S),
zena(Y).*

příklad:

sestrenice(X,Y). => no

příklady řešené pomocí přímé rekurze nebo použití append

Přidá prvek na konec seznamu rekurzivně:

*pridej(X,[],[X]).
pridej(X,[H|L],[H|NewL]) :-
pridej(X,L,NewL).*

příklad:

pridej(a,[b,c,d],X). => X=[b,c,d,a]

Přidá prvek na konec seznamu pomocí append:

*pridej_A(X,L,NL) :-
append(L,[X],NL).*

příklad:

pridej_A(a,[b,c,d],X). => X=[b,c,d,a]

Vrátí poslední prvek seznamu:

*last(L,X) :-
pridej(X,_,L).*

příklad:

last([a,b,c],X). => X=c

Vrátí poslední prvek seznamu pomocí append:

*last_A(L,X) :-
append(_, [X], L).*

příklad:

last_A([a,b,c],X). => X=c

Prolog 2-3

Vrátí seznam bez posledního prvku:

```
butlast(L,S) :-  
  pridej(_,S,L).
```

příklad:

```
butlast([a,b,c],X). => X=[a,b]
```

Vrátí seznam bez posledního prvku pomocí append:

```
butlast_A(L,S) :-  
  append(S,[_],L).
```

příklad:

```
butlast_A([a,b,c],X). => X=[a,b]
```

Otočení seznamu:

```
reverse([],[]).  
reverse([X|L],RevXL) :-  
  reverse(L,RL),  
  append(RL,[X],RevXL).
```

příklad:

```
reverse([1,2,3,4],X). => X=[4,3,2,1]
```

Member pomocí append:

```
member_A(X,L) :-  
  append(_,[X],K),  
  append(K,_,L).
```

příklad:

```
member_A(c,[a,b,c]). => yes
```

Smaž všechny výskyty daného prvku :

```
del_all(X,[],[]).  
del_all(X,[X|L],NewL) :-  
  del_all(X,L,NewL).  
del_all(X,[Y|L],[Y|NewL]) :-  
  ruzne(X,Y),  
  del_all(X,L,NewL).
```

příklad:

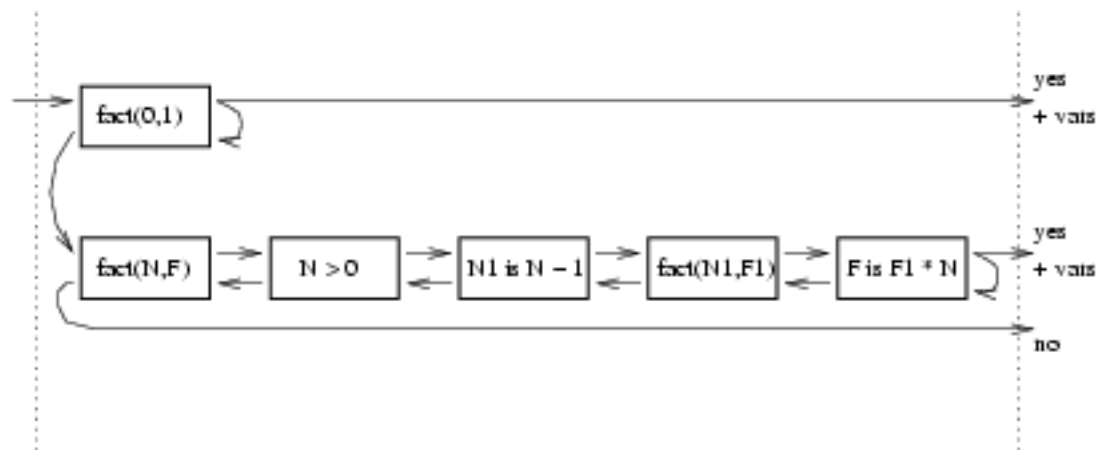
```
del_all(1,[1,2,1,3,1],X). => X=[2,3]
```

Prolog 2-4

Box model Prologu


```
fact(0,1).  
fact(N,F) :-  
    N > 0,  
    N1 is N - 1,  
    fact(N1,F1),  
    F is F1 * N.
```


Řezy

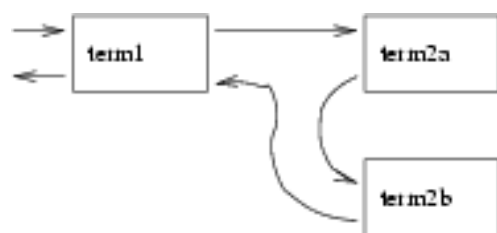
- řez přerušuje redo větve, zapisuje se pomocí vykřičníku !

zelený řez - program vrací stejné výsledky, jenom jsem zmenšil vyhledávací prostor a tím napsal efektivnější program

červený řez - ořezávám i část výsledků

Středník jako logická spojka OR

term1, (term2a ; term2b)

Prolog 2-5

Výběr největšího prvku ze seznamu:

max1(X,Y,X) :-
 X >= Y.
max1(X,Y,Y) :-
 X < Y.

příklad:

max1(2,5,X). => X=5
max1(5,2,X). => X=5

Výběr nejmenšího prvku ze seznamu pomocí řezu:

max2(X,Y,X) :-
 X >= Y,
 !
max2(X,Y,Y).

příklad:

max2(2,5,X). => X=5
max2(5,2,X). => X=5

Zploštění strukturovaného seznamu:

zplosti([],[]).
zplosti([H|T],L) :-
 zplosti(H,NewH),
 zplosti(T,NewT),
 append(NewH,NewT,L),
 !
zplosti(X,[X]).

příklad:

zplosti([[[a],b],[c,[d]]],X). => X=[a,b,c,d]

Množinové operace se seznamy

Test na podseznam:

podseznam(S,L) :-
 append(_,S,K),
 append(K,_,L).

příklad:

podseznam([a,b],[a,b,c]). => yes

Prolog 2-6

Průnik dvou seznamů:

```
prunik([],B,[]).
prunik([H|A],B,[H|AB]) :-
    member(H,B),
    prunik(A,B,AB),
    !.
prunik([H|A],B,AB) :-
    prunik(A,B,AB).
```

příklad:

```
prunik([a,b,c],[b,c,d],X). => X=[b,c]
```

Sjednocení dvou seznamů:

```
sjedn([],B,B).
sjedn([H|A],B,AB) :-
    member(H,B),
    sjedn(A,B,AB),
    !.
sjedn([H|A],B,[H|AB]) :-
    sjedn(A,B,AB).
```

příklad:

```
sjedn([a,b,c],[b,c,d],X). => X=[a,b,c,d]
```

Rozdíl dvou seznamů:

```
rozdil([],B,[]).
rozdil([H|A],B,AB) :-
    member(H,B),
    rozdil(A,B,AB),
    !.
rozdil([H|A],B,[H|AB]) :-
    rozdil(A,B,AB).
```

příklad:

```
rozdil([a,b,c],[b,c,d],X). => X=[a]
```

Prolog 2-7

Selhání

- v některých případech můžeme pro postup daným pravidlem požadovat jeho nesplnění .. pomocí fail.

Různé parametry:

ruzne(X,X) :-

!,

fail.

ruzne(X,Y).

příklad:

ruzne(5,5). => no

ruzne(1,2). => yes

ruzne(3,X). => no %unifikace se provede úspěšně, zavede nás do slepé uličky k fail (protože výsledek je NO, nedochází k výpisu nastavení proměnné)

- první pravidlo můžeme považovat jako slepou uličku do které se cíl dovede pokud jsou oba argumenty shodné (= unifikovatelné); za řezem následuje explicitní definitivní selhání.

- pokud argumenty shodné nejsou použije se druhá klauzule, která má vždy úspěch

Negace jako selhání:

not(X) :- call(X), !, fail.

not(X).

- cíl *not(X)* selže, pokud cíl *X* je prologovsky splnitelný